

GOD JUL

Molly

SIRI SPONT
ANDREA FEMERSTRAND

**BONNIER
CARLSEN**

KVÄLLEN FÖRE JULAFTON

DET ÄR KVÄLLEN före julafton. Jag och min storasyster Fanny tar sparkarna till stallet för att slippa bära de tunga vattendunkarna.

Tyvärr funkar inte kranen i stallet när det är såhär kallt. Det är därför vi måste ta med oss vattendunkar.

Stjärnorna gnistrar på himlen. Jag fryser om händerna fastän jag har mina tjockaste vantar. Håret blir vitt av frost.

– Vi tar en kort tur bara, så vi hinner
julpynta stallet sen, säger Fanny.

– Ja! Och jag fryser nog ihjäl om vi
rider långt, svarar jag.

Både Kotte och Molly frustar och kommer fram till staketet så fort vi parkerat sparkarna. Mollys päls är säkert dubbelt så tjock nu som på sommaren. Det är därför hon kan gå ute utan att frysa.

Vi skyndar oss att tränsa och sadla hästarna.
Sedan rider vi ut i skogen.

Snön knarrar. Det kommer rökmoln både
från våra näsor och hästarnas mular. Den
glittrande vita snön lyser upp alla mörka granar
och stenar. Det blir så tyst i skogen av all snö.

När vi låter hästarna sträcka ut i en galopp är det enda som hörs deras frustningar och hovarna mot snön.

Molly är varm under mig. Men jag fryser så mycket om fingrarna och tårna att jag knappt har någon känsel kvar. Det är rätt skönt att vi bara tar den korta skogsrundan.

JULPYNT

NÄR VI KOMMER tillbaka från ridturen har min kompis Wilma kommit. Hon ska hjälpa oss att julpynta i stallet.

Fanny hänger upp Kottes och Mollys pepparkakshjärtan ovanför boxarna. Jag virar tjockt glitter på boxdörrarna. Wilma knyter fast stora röda kulor.

Sedan går jag upp på höskullen och
slänger ner hö medan Fanny och Wilma
leder in hästarna. De har fått vänta i hagen
medan vi har gjort fint.

Höskullen är läskig. Särskilt såhär på vintern,
när det är mörkt.

Längst in i hörnen står gamla redskap
som man använde förr i tiden. Jag måste
tvinga mig själv att inte tänka på
spöken och mördare.

